

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil gerne starte med at takke hr. Anders Fogh Rasmussen for meldingen om, at man da gerne vil diskutere finanslov. Jeg kan huske for en måneds tid siden, netop da den første melding kom om, at Venstre ikke ville være med, hvis de grønne afgifter blev gennemført, at da var der nogle journalister, der spurgte mig, hvordan jeg tog det, og jeg sagde: Vent nu til efteråret, for til efteråret vil man såmænd nok gerne være med til at forhandle. Og da meldingen kom i anden runde, sagde jeg det samme. Jeg havde egentlig ikke regnet med, at jeg ville få ret før sommerferien, men jeg er glad for at have fået det.

Det vil jeg gerne kvittere for og da også love, at CD bestemt skal være med til at forsøge at lægge op til et forlig med Venstre og De Konservative, det tilsagn vil jeg gerne give.

Om det udenrigspolitiske vil jeg sige, at nu ved hr. Anders Fogh Rasmussen jo også, at CD og jeg mange gange har talt for medlemskab af Vestunionen og også meget tidligt har talt for en klar reaktion i forbindelse med det, der sker i Bosnien. Så der er ingen tvivl om, at vi er enige med Venstre på det punkt. Men jeg må bare spørge: Hvad i alverden skulle regeringen have gjort anderledes?

Når Venstre nu siger, at regeringen er fodslæbende og tøvende, så spørger jeg bare: Er det det manglende danske medlemskab af Vestunionen, der har gjort, at man ikke har kunnet gøre noget i Bosnien? Næh, det er det ikke. Det er da, fordi det internationale samfund ikke aner, hvad de skal stille op, fordi der ikke er den politiske og folkelige vilje til at sætte de hundredtusindvis af tropper ind, der kunne løse problemet i en periode. Og det har da ikke noget med dansk medlemskab af Vestunionen at gøre. Selv om jeg er tilhænger af det, så kunne man altså godt have handlet i Vestunionen og i verdenssamfundet uden dansk medlemskab.

Derfor mener jeg, det er forfejlet, når Venstre stiller sig herop og siger, at det er Danmark, der svinger vores udenrigspolitik. En kendsgerning er det – og jeg ved ikke rigtig, hvem det egentlig er, jeg generer mest – at der er ikke en snus forskel på den udenrigspolitik, som hr. Uffe Ellemann-Jensen førte som udenrigsminister, og den, hr. Niels Helveg Petersen fører som udenrigsminister i dag. Det kan godt være, at ingen af personerne kan lide sammenligningen, men kendsgerningen er altså, at linjen er den samme.

Der er intet at komme efter, og derfor er regeringen ikke udenrigspolitisk fodslæbende.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg vil gerne fortsætte i nøjagtig samme spor, som hr. Peter Duetoft betrødte, ved først at sige, at jeg var meget lidt glad for meget af det, som hr. Fogh Rasmussen sagde, men jeg var meget glad for afslutningen, for deri lå jo netop, at der er nogle ting, vi skal tale om, og det vil altså sige, at man er parat til nogle finanslovforhandlinger. Og der skal ikke være tvivl om – som også hr. Peter Duetoft sagde – at vi naturligvis ønsker en finanslov så vidt muligt vedtaget med stemmer fra Venstre og De Konservative. Derom kan der ikke være nogen som helst tvivl.

Og med hensyn til Vestunionen: Det er mig umuligt at blive klar over, hvad Vestunionen overhovedet er i øjeblikket, og hvad den vil. Der foreligger ingen klare meldinger nogen steder fra. Over mit kabel-tv har jeg prøvet på alle mulige stationer at høre, når der har været forhandlinger. Det er mig umuligt at finde ud af, hvad det egentlig præcis er, forskellige mennesker vil med Vestunionen.

Centrum-Demokraternes stilling er ganske klar: Vi har været tilhængere af den hele tiden. Men hvad er det, vi er tilhængere af? Det er netop det. Hvad er det, vi er tilhængere af nu? For vi var ikke bange for en Vestunion, der indebar et europæisk forsvar. Vi var heller ikke bange for en Vestunion, der byggede på atombeskyttelse osv. Men gør man stadig væk det? Er det stadig væk med?

Der er kun uklarhed, og derfor er min konklusion: Det dér kommer overhovedet ikke til behandling på regeringskonferencen i 1996. Hvordan i alverden skulle Vestunionens forskellige lande blive enige om noget, de kan lægge frem, så EU kan nå at tage stilling til det her inden 1996? Akkurat som den fælles mønt; den kommer da heller ikke til forhandling i 1996. Det ved man jo nu. Det ligger på et meget senere tidspunkt, hvad jeg har ment at kunne forudsige hele tiden.

Derfor mener jeg, at selvfølgelig skal vi diskutere alle relevante spørgsmål forud for konferencen, men da ikke noget, som vi ikke ved noget som helst om hvad er, og det, jeg i øjeblikket slet ikke ved hvad er, det er Vestunionen. Det ved vi intet om, og derfor kan jeg ikke se, hvorfor i alverden vi skulle hidse befolkningen op eller ned, eller hvad det nu er, man vil gøre, ved at rejse det dér spørgsmål.